

ším předpisu §u 265 tr. ř., jakkoli rozsudek dřívější ještě moci práva nenabyl, vedlo následkem zrušení tohoto rozsudku a sproštění obžalované soudem odvolacím k zcela nemožnému a zásadám trestního zákona (§§ 32, 265 tr. z.) se přičícímu výsledku, že trestný čin — přestupek podle §u 431 tr. z., jímž obžalovaná uznána byla vinnou, zůstával bez trestu. Již tento výsledek nasvědčuje neklamně tomu, že výrok soudu spočívá na nesprávném pojmání předpisu §u 265 tr. ř. Byť i to nebylo v zákoně výslovně zdůrazněno, přece dlužno míti za to, že § 265 tr. ř. má na zřeteli pouze trest právoplatný, neboť není možno, aby zákon ukládal soudu ve druhém rozsudku přihlížeti k trestu v prvním rozsudku vyslovenému, o němž, ježto je nebo může ještě býti napaden buď tou či onou stranou, nelze tvrditi, že by mohl tvořiti spolehlivý podklad pro vyměření trestu za nový trestný čin. §u 265 tr. ř. použití jest proto je n tehda, když rozsudek dříve vynesený v době vynášení nového rozsudku vešel již v moc práva; nebylo-li tomu tak, pak vysloviti jest rozsudkem novým trest bez ohledu na ustanovení §u 265 tr. ř., jakoby šlo o trestný čin zcela samostatný. Jen tak možno předejítí případnému, zásadám trestního zákona naprosto přičícímu se výsledku, jaký nastal i v tomto případě. Vejde-li později prvý odsuzující rozsudek v moc práva, pokud se týče, zůstane-li obžalovaný i po rozhodnutí o opravném prostředku proti němu podaném k trestu odsouzen, pak bude mu hledati odpomoc proti přemíře obojím potrestáním přivoděné pořadem §u 410 tr. ř. (Stejně Herrmann: Ku praxi § 265 tr. ř. z roku 1873. Právník str. 169 násl. ex 1925.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 16. října 1925 čj. Zm I 601/25-3.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Komentované zákony českosl. republiky. Sv. XIII. Vydává »Československý kompas«.

Předpisy jazykového práva.

Upravil Antonín Hartmann, odb. přednosta ministerstva spravedlnosti. Praha 1925 (?). Nákladem »Českosl. kompasu«, tiskařské a vydavatelské akc. spol.

Dělí nás od vydání jazykového nařízení ze dne 3. února 1926, č. 17 Sb. z. a n., jímž se provádí ústavní zákon jazykový

pro obory 7 ministerstev, pouze malý časový prostor a již shledáváme se na knižním trhu s celou řadou publikací, touto látkou se obírajících.

Vedle komentované příručky dra Lad. Prokopa, minister rady v minist. vnitra, vydané Státní tiskárnou v Praze a jiných zcela stručných, máme před sebou svazek XIII. chvalně známé sbírky zákonů čs republiky, vydávané »Českosl. kompasem«.

Jméno autora jest již samo o sobě zárukou toho, že látka byla, jak jsme u něho již uvykli, snesena úplně a že byla též s důkladností a svědomitostí jemu vlastní zpracována.

Autor mluví sice ve své skromnosti jen o »úpravě«, spis obsahující 314 stran však nás poučuje, že jazykové právo bylo tu, třeba ne souborně, ale podle jednotlivých ustanovení úplně zpracováno, a že veškeré předpisy provázeny jsou nejen jasným výkladem ale se všemi nálezy našich nejvyšších soudních instancí a ústavního soudu, takže poskytuje správné a zevrubné informace o všech četných otázkách jazykového práva, nyní i v denních listech přetřásaných.

Jest též přihlédnuto k otázce, pokud i cizí státní příslušníci jsou účastní menšinového práva jazykového, kterou Nejvyšší správní soud v odporu s míněním čelných a vynikajících znalců (viz jen pojednání prof. dra Hory v Právniku z r. 1921, na str. 367) ve prospěch cizích stát. příslušníků byl vyřešil. Autor hájí na str. 41 a násl. taktéž stanovisko opačné a pokládá otázku tu ustanovením § 14 jaz. nařízení, kteréž jasně a nepochybně jen čs. státní občany za členy národní a jazykové menšiny pokládá, za rozřešenu (na str. 152 a násl.). Přehled soudních okresů podle procent národnosti nás poučuje, na které se vztahují všeobecná ustanovení o jazykových menšinách (čl. 18 a násl.) a kde jest možno jednati a vyřizovati jen v jazyku menšinovém.

Vydání prováděcího jazykového nařízení jest vřele vítati, poněvadž odstraňuje veškeré mezery jazykového zákona, řeší různé pochybnosti jeho a zjednává teprve takto státnímu, oficiálnímu jazyku úplný průchod.

Jest proto třeba, aby všicki, jichž se týče, seznámili se s vydanými předpisy a hleděli je, každý ve svém oboru a povolání, uplatniti.

Spis náš podává ke všem předpisům jasná poučení, důkladná vysvětlení a proto se nepochybuje, že na trhu knižním dojde valného, ba nejhojnějšího rozšíření, kterého svým obsahem a uspořádáním plně zasluhuje.

O tom, že úprava všech svazků Čs. kompasu jest bezvadná, libivá, zmínka byla již opětne učiněna. Platí to a to i co do tisku také o právě vydaném svazku. I tenkrátě jest k brzké orientaci připojen časový přehled, jednak norem tvořících právo, jednak rozhodnutí ústavního a nejv. správ. soudu, načež věcný seznam dílo zakončuje.

Sen. president Flieder.

Z ČASOPISŮ. *Časopis lékařů českých.* Roč. LXV., č. 9. Doc. dr. Emil Zikmund: Případy kriminálního potratu; č. 10. prof. dr. Šamberger: Náš zákon o potírání chorob pohlavních. (Informativní článek pro lékaře.)

Časopis pro právní a státní vědu. Ročník IX., č. I.—II. Karel Engliš: Zákon o relativním užitku a subjektivní hodnota; Jan Kapras: Čemu se kdy na fakultě právnické učilo. (Úvodem k anketě o reformě studia právnického); František Zeman: Úloha Nizozemské banky a Nár. banky Belgické v peněžním systému Nizozemska a Belgie; Karel Laštovka: Opravné prostředky ve správním řízení podle zákona čl. XX.: 1901. (Dokončení); Alois Chytil: Nutnost reformy předpisů o bursovních soudech rozhodčích. (Autor navrhuje, aby příslušnost bursovních soudů rozhodčích byla v zemích historických rozšířena a přizpůsobena předpisům stanov Bratislavské bursy vydaných na základě zákona z 15. února 1922 č. 69 Sb. z. a n. Doporučuje, aby se bursovním soudům mdostalo oprávnění slyšeti přísežně svědky, znalce a strany, a aby si vzájemně poskytovaly právní pomoc.) Hovorna: Zastoupení zájmových skupin ve správě cedulových bank (dr. Vladimír Dědek).

Juristenzeitung für das Gebiet der Tschechoslowakischen Republik, VII. ročník, č. 5; E. Prochaska: Die Ausgleichsbürgschaft; Dr. M. Gottesfeld: Zur Auslegung und Revision des § 1155 a., b. G. B.; Dr. E. Güntner: Zur Novellierung der Advokatenordnung (Dokončení); Dr. F. Katzer: Die Wertgrenze im Bagatellverfahren vor den Gewerbegerichten; Dr. A. Chytil: Die Vollstreckbarkeit der tschechoslowakischen Erkenntnisse in Deutschland.

Parlament. Ročník V., č. 1. Prof. dr. Weyr: Demokracie a volební řády; prof. dr. Kelsen: Problém parlamentarismu; prof. Carre de Malberg: O zmocňovacích zákonech podle ústavy československé.

Pojistný obzor. Ročník IV., č. 46. Ing. Frant. Zita: Dopravní pojišťování v CSR.; Ferdinand Tuma: Automobilní pojištění v Anglii; Stanislav Havelc: Anglický rozsudek o povaze smlouvy pojišťovací.

Soudcovské listy. Ročník VII. č. 3. R. v. z. s. Dr. Budík: Jazyková nařízení; r. v. z. s. Doležal: Jest nutno upravití účelněji pravomoc pracovních soudů v návrhu předloženém Národnímu shromáždění? (Autor navrhuje předpis, že o místní příslušnosti platí příslušná ustanovení jurisdikční normy); Dr. Josef Beutel: K praxi paragrafu 3